

inente in bonam esse. Et Plato in Menone: δολα μηδε, quo-
dam fato homini obvenire prudentiam asserit. Naturanatura-
ra est εὐφύεια, seu bona indoles, quæ tam animi, quam corporis
constitutionem respicit: animi, ratione intellectus practici, in
quo synteresis & fidelis conservatio universalium principiorum
ac regularum de discrimine honestorum ac turpium inscripta-
rum facit, ut attendat honestas actiones, easque dirigat ad
certas regulas rectæ rationis in naturā adhuc reliquias Corporis,
ratione temperamenti, quod est medium inter calidum & frigi-
dum, inter humidum & siccum, atramque bilem bene castiga-
tam habet, quod ad perturbationum excessus non est proclive.
Vix enim prudens dici meretur, qui levissimā quavis re ruit
præceps in iram, vide Wendel. Phil. Moral & Piccol. Phil. de
Mor. gradu 5. cap. 26. causa propinqua est τακτικα s. disciplina,
hæc salutares regulas, quæ multum ad Prudentiam acquirende
dam faciunt, nobis instillat, in primis autem exempla modos
que prudentiæ exercitæ & exercendæ suggerit, ut mens nostra
eadem velut Helicen & Cynosuram respiciat, in primis autem
alieno periculō edocta mercari cautiūs, rerumque suarum sa-
tagere attentius discat. Nam feliciter is sapit, qui periculo ali-
eno sapit, ait Comicus in Mercat. act. 3 sc. 7. & Poëta succinit:
felix, quem faciunt aliena pericula cautum. Atque hoc ipsum
etiam veneranda antiquitas non nescivit, hinc Historiarum tam
necessitatem, quam utilitatem in tantum commendavit. Quid
memorem Philosophorum Deum Aristotelem, qui Alexandrum
admonebat, ut prædecessorum acta ad memoriam redu-
ceret. Dicebat enim: annales Patrum discute, inde poteris
bona exempla extrahere, quia acta præterita dant certum docu-
mentum in futuris. Quid referam Sallustium, qui ex iis negotiis,
ait, quæ ingenio exerceniur, in primis magnus ui est rerum gesta-
rum memoria. Nihil dico de Dionisio, qui Historiam ἀρχὴν
Φεγγίστως οὐ οὐφίσῃ appellat. Taceo Polybium, qui dicit:
μηδεμία ἐποιοτέρη τοῖς αὐθόμησι διορθώσις τῆς περιγέγενην μέ-
τρου παιέζειν σπάσιμης. Sicco pede prætero Terentianum illum-
senem, qui ad filium in vitas hominum, inquit, cœn in speculum in-
spiciamus, & ex alio sumamus exemplum nobis, Annon etiā Vives

libr. 5.